

شماره ۲۸۶۳ - ۹

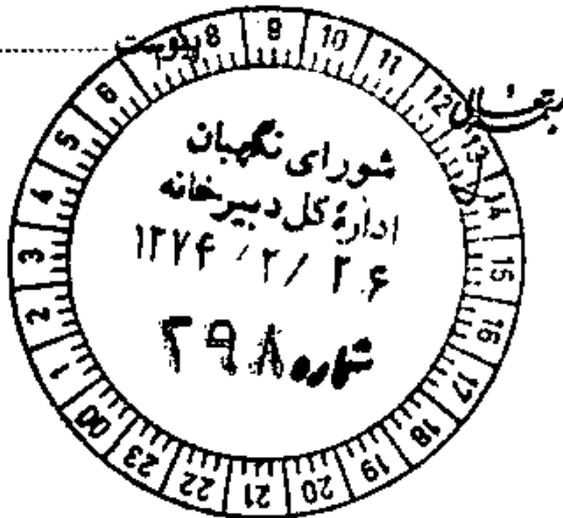
تاریخ ۲۰/۲/۱۳۷۴



جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس



شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۶۳۵۴ مورخ ۱۳۷۳/۵/۱ دولت در خصوص موافقتنامه حمل و نقل بین المللی جاده ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اکراین که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۷۴/۲/۲۴ مجلس شورای اسلامی عینا به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال میگردد.

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی
۱۳۷۴/۲/۲۰

۳۳۱



جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۶۴ - ق

تاریخ ۲۶/۲/۱۳۷۴

۹



بسم الله

لایحه موافقتنامه حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای بین دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اکراین

ماده واحده - موافقتنامه حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای بین
دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اکراین مشتمل بر یک
مقدمه و ۱۸ ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن
داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اکراین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اکراین که بعد از این
"طرفین متعاقد" نامیده می‌شوند با توجه به توسعه مطلوب روابط
تجاری و اقتصادی بین دو کشور و با تمایل به تسهیل و توسعه حمل
و نقل بین‌المللی جاده‌ای کالا و مسافری دو کشور و از طریق قلمرو
یکدیگر به شرح ذیل توافق نمودند:

ماده ۱- حوزه اجرا

مقررات این موافقتنامه در مورد حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای
مسافر و کالا بین جمهوری اسلامی ایران و اکراین شامل تردد
ترانزیتی از قلمرو آنان و همچنین حمل و نقل از یاب‌های
شانت، توسط وسایل نقلیه شنت شده در قلمرو یکی از طرفین
متعاقد، به موقع اجرا گذارده می‌شود.

ماده ۲- تعاریف

۱- اصطلاح "متصدی حمل و نقل" عبارت است از هر شخص حقیقی یا حقوقی مقیم و تبعه و ثبت شده در جمهوری اسلامی ایران یا اکراین که طبق قوانین و مقررات مربوط به کشور خود مجاز به حمل و نقل بین‌المللی مسافر و کالا از طریق جاده می‌باشد.

۲- اصطلاح "وسیله نقلیه" عبارت است از:

الف - جهت حمل کالا: هر نوع کامیون، کامیون به همراه یدک، وسیله نقلیه کشنده یا وسیله نقلیه کشنده با یدک و نیمه‌یدک،

ب - جهت حمل مسافر: هر نوع وسیله نقلیه جاده‌ای که برای حمل مسافر - بیش از ۸ نفر بدون احتساب راننده - ساخته شده باشد.

۳- اصطلاح "پروانه" عبارت است از مجوزی که توسط مقامات صلاحیتدار هریک از طرفین متعاقد برای مستمندان حمل و نقل صادر می‌شود.

پروانه مذکور جهت یک سفر (رفت و برگشت) و برای یک وسیله نقلیه یا وسیله نقلیه مرکب معتبر خواهد بود.

۴- اصطلاح "سرویس حمل و نقل منظم مسافر" عبارت است از حمل مسافر بین قلمرو دو طرف متعاقد بر اساس مسیرها و برنامه‌های معین، با رعایت نظم و دوره زمانی سرویس حمل و نقل و همچنین توقف جهت پیاده یا سوار کردن مسافر.

۵- اصطلاح "سرویس ایاب و ذهاب بین دو نقطه" عبارت است از حمل سازمان یافته بین‌المللی مسافرانی که از قبل بر اساس مدت اقامت آنان، از یک و همان نقطه عزیمت، به یک و همان نقطه مقصد و بازگشت آنها به نقطه عزیمت، در پایان برنامه گروه‌بندی شده‌اند. (مسافرینی که در یک گروه مسافرت می‌کنند لازم



جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیه

- ۳ -

است که با همان گروه مراجعت نمایند، و اولین سفر برگشت از نقطه مقصد، و آخرین سفر عزیمت به آن نقطه بدون مسافر انجام خواهد شد).

۶- اصطلاح "سرویس دربست" (حمل و نقل جهانگردی) عبارت است از حمل و نقل بین‌المللی یک گروه معین مسافر توسط یک وسیله نقلیه مشخص به صورت تور که از یک نقطه واقع در سرزمین یک طرف متعاهد آغاز و بدون پیاده یا سوار کردن مسافر در همان نقطه خاتمه یابد.

۷- اصطلاح "حمل و نقل ترانزیت" عبارت است از حمل مسافر و کالا از طریق قلمرو یک طرف متعاهد، بین نقاط مبدأ و مقصد واقع در خارج از قلمرو آن طرف متعاهد.

حمل و نقل مسافر

ماده ۳- سرویسهای حمل و نقل منظم مسافر

سرویس حمل و نقل منظم مسافر طبق هماهنگیهای لازم مقامات صلاحیتدار طرفین متعاهد، راه اندازی خواهد شد.

ماده ۴- حمل و نقل نامنظم مسافر

حمل و نقل نامنظم مسافر در قلمرو هر یک از طرفین متعاهد بر اساس پروانه صادر شده توسط مقامات صلاحیتدار ذریبط، انجام خواهد شد.

ماده ۵- عملیات حمل و نقل استثنایی مسافر

۱- در موارد زیر نیازی به اخذ پروانه نمیباشد:

الف - سرویس دربست.

تعالی

- ۴ -

ب - سرویسهای ایاب و ذهاب بین دو نقطه.

ج - سرویسهای ترانزیت نامنظم.

۲- راننده میبایست در جریان عملیات حمل و نقل مسافر مذکور در بند ۱ فوق، لیست مسافران را همراه داشته باشد.

ماده ۶- پروانهها

عملیات حمل و نقل کالا به شرح ذیل توسط وسایل نقلیه اعم از خالی یا با بار در قلمرو طرفین متعاقد منوط به اخذ پروانه صادره توسط مقامات صلاحیتدار هریک از طرفین متعاقد خواهد بود:

الف - بین هر نقطه توافق شده در قلمرو یک طرف متعاقد و

هر نقطه توافق شده در قلمرو طرف متعاقد دیگر، یا

ب - به صورت ترانزیت از طریق قلمرو طرف متعاقد دیگر، یا

ج - از/ به کشورهای ثالث.

کمیسیون مشترک مذکور در ماده ۱۵ موافقتنامه حاضر در خصوص اعتبار، نوع و تعداد مجوزها تصمیمگیری خواهد نمود.

مجوزها به صورت سالیانه و بنا بر درخواست مقامات صلاحیتدار هریک از طرفین متعاقد و بدون هیچگونه محدودیت و سهمیه بندی بطور مساوی مبادله خواهد شد.

ماده ۷- حمل و نقل معاف از مجوز

در موارد ذیل نیازی به اخذ مجوز حمل و نقل نمیباشد:

الف - حمل و نقل اتفاقی کالا به/ و از فرودگاهها به دلیل

تغییر مسیر سرویسهای هوایی،

ب - حمل توشه مسافری در ییدک هایی که توسط وسایل نقلیه

مسافری کشیده میشود، و حمل توشه مسافری توسط هرنوع وسیله



جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعلیه

- ۵ -

نقلیه از / و به فرودگاهها،

ج - حمل محمولات پستی،

د - حمل وسایل نقلیه خسارت دیده

ه- حمل اشیاء و کارهای هنری برای استفاده در نمایشگاه یا بازار مکاره،

و - حمل اشیاء و وسایلی که منحصرآ جهت تبلیغات و اطلاعات موردنظر میباشد،

ز - حمل اثاثیه منزل توسط متصدیان حمل و نقل با استفاده از پرسنل و تجهیزات ویژه،

ح - حمل و نقل کالا در وسایل نقلیه‌ای که وزن مجاز با بار آنها شامل یدکها از ۶ تن یا ظرفیت بارگیری مجاز آنها شامل یدکها از ۳/۵ تن تجاوز ننماید،

ط - حمل و نقل وسایل نقلیه، اسبهای مسابقه و لوازم و تجهیزات جهت فعالیتهای ورزشی،

ی - حمل اجساد،

ک - حمل و نقل لوازم و تجهیزات موردنیاز برای فوریتها در مواقع بروز حوادث طبیعی، تصادفات و بلایا.

مقررات کلی

ماده ۸- حمل و نقل به / یا از کشورهای ثالث

متصدیان حمل و نقل یک طرف متعاقد مجازند جهت انجام حمل و نقل کالا از قلمرو یک طرف متعاقد به کشورهای ثالث و نیز از قلمرو کشورهای ثالث به قلمرو طرف متعاقد دیگر طبق هماهنگی‌های به عمل آمده بین مقامات صلاحیتدار طرفین متعاقد، اقدام نمایند.



جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۸۶۴-۹

تاریخ ۲۴/۲/۶۰

پوست

بسم تعالی

- ۶ -

ماده ۹- ممنوعیت حمل و نقل داخلی

مفاد این موافقتنامه به متصدیان حمل و نقل هیچ یک از طرفین متعاقد این اجازه را نمی‌دهد که در داخل قلمرو طرف متعاقد دیگر نسبت به حمل مسافر یا کالا از نقطه‌ای به نقطه دیگر واقع در همان سرزمین مبادرت ورزند.

ماده ۱۰- وزن و ابعاد وسایل نقلیه

چنانچه وزن یا ابعاد وسیله نقلیه از حداکثر حدود مجاز در قلمرو هریک از طرفین متعاقد تجاوز نماید، ونیز در موارد حمل کالاهای خطرناک، لازم است مجوز مخصوص جهت وسیله نقلیه از مقامات صلاحیتدار طرف متعاقد ذیربط تحصیل شود. در صورتی که در چنین مجوزی شرط استفاده از مسیر خاصی قید شود، حمل و نقل فقط در آن مسیر مجاز می‌باشد.

ماده ۱۱- بیمه مسوولیت مدنی

بر اساس مفاد موافقتنامه حاضر، متصدیان حمل و نقل هریک از طرفین متعاقد ملزم به استفاده از وسایل نقلیه تحت شرایط بیمه مسوولیت مدنی در قلمرو طرف متعاقد دیگر خواهند بود.

ماده ۱۲- مالیات و هزینه‌ها

طبق موافقتنامه حاضر وسایل نقلیه‌ای که بامجوز مندرج در ماده ۶ مبادرت به حمل و نقل مسافر و کالا می‌نمایند از پرداخت هرگونه هزینه و مالیات وضع شده بر مالکیت و تردد وسایل نقلیه، شامل هزینه‌ها و مالیات ترانزیت و استفاده از جاده در قلمرو طرف متعاقد دیگر، معاف خواهند بود.



جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- ۷ -

ماده ۱۳- مقررات گمرکی

۱- ورود موقت وسایل نقلیه هریک از طرفین متعاقد به قلمرو طرف متعاقد دیگر مشمول قوانین ملی طرف متعاقد اخیرالذکر خواهد بود.

۲- مواد سوختی موجود در مخازن سوخت استاندارد وسیله نقلیه یکی از طرفین متعاقد که بطور موقت به سرزمین طرف متعاقد دیگر وارد می شود از پرداخت مالیات و عوارض ورودی و خروجی معاف بوده و مشمول ممنوعیت ها و محدودیت های واردات و صادرات نخواهد بود.

۳- قطعات یدکی وارد شده، تحت شرایط بند ۱ فوق به منظور تعمیر یک وسیله نقلیه معین، موقتاً از پرداخت مالیات و عوارض ورودی و همچنین ممنوعیت یا محدودیت واردات معاف خواهند بود. طرفین متعاقد ممکن است لازم بدانند که جهت اینگونه قطعات مجوز ورود موقت صادر شود. قطعات یدکی تعویض شده را باید زیر نظر مقامات گمرکی مربوط مطابق با قوانین و مقررات ملی طرف متعاقدی که این قطعات به سرزمین آن وارد شده ترخیص قطعی نمود و یا عودت داد.

۴- خدمه وسایل نقلیه مجاز می باشند لوازم شخصی و وسایل و ابزار تعمیر را که عرفاً در وسیله نقلیه موجود و در طول سفر مورد نیاز می باشد، بطور موقت با خود حمل نمایند.

ماده ۱۴- مقامات صلاحیتدار

مقامات صلاحیتدار تعیین شده جهت اجرای این موافقتنامه به شرح زیر می باشند:

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران: وزارت راه و ترابری
وزارت حمل و نقل

از طرف دولت اکراین



تعالیه

- ۸ -

ماده ۱۵- کمیته مشترک

- ۱- مقامات صلاحیتدار طرفین متعاهد، کمیته مشترکی مرکب از نمایندگان خود را جهت بررسی کلیه مسایل و موارد مربوط به اجرای این موافقتنامه تشکیل خواهند داد.
- ۲- کمیته مشترک بنا به درخواست هریک از طرفین متعاهد تشکیل خواهد شد.

ماده ۱۶- اجرای قوانین داخلی

- متصدیان حمل و نقل یک طرف متعاهد در کلیه موارد پیش‌بینی نشده در این موافقتنامه یا موافقتنامه‌های بین‌المللی دیگر که هر دو کشور در آن عضویت دارند، ملزم به رعایت قوانین و مقررات داخلی طرف متعاهد دیگر می‌باشند.

ماده ۱۷- تخلفات

- ۱- مقامات صلاحیتدار طرفین متعاهد بر انجام مفاد موافقتنامه حاضر توسط متصدیان حمل و نقل نظارت خواهند نمود.
- ۲- مقامات صلاحیتدار طرف متعاهدی که وسیله نقلیه در آنجا به ثبت رسیده است، موظفند بنا بر درخواست مقامات صلاحیتدار طرف متعاهد دیگر در مورد متصدیان حمل و نقلی که در سرزمین طرف متعاهد اخیرالذکر از مقررات این موافقتنامه و نیز از قوانین و مقررات لازم‌الاجرای مربوط به ترافیک و حمل و نقل در آن سرزمین تخلفی نموده‌اند، اقدامات زیر را معمول دارند:

الف - اخطار

- ب - سلب اجازه حمل و نقل در سرزمین طرف متعاهدی که تخلف در آنجا به وقوع پیوسته است بطور موقت و جزئی یا کلی.

بیتعالی

- ۹ -

۳- مقامات صلاحیتدار طرف متعاقد اخیرالذکر از تدابیری که طبق بند ۲ این ماده اتخاذ نموده است، مقامات صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر را مطلع خواهند نمود.

ماده ۱۸- لازم الاجرا شدن و مدت اعتبار

۱- این موافقتنامه سی روز بعد از آنکه طرفین متعاقد کتبا یکدیگر را از طریق مجاری دیپلماتیک از اجرای مقررات قانون اساسی خود در باره لازم الاجرا شدن موافقتنامه حاضر مطلع کنند، به مورد اجرا گذارد خواهد شد.

۲- این موافقتنامه برای یک دوره زمانی نامحدود منعقد می شود مگر اینکه هریک از طرفین متعاقد در هر زمان بایک تذکریه ۶ ماهه آن را منقضی اعلام نمایند.

به تاریخ ۱۸/۴/۱۳۷۲ (۹/۷/۱۹۹۳) در تهران، در یک مقدمه و هجده ماده در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، اکراینی و انگلیسی به امضاء رسید که هر سه متن دارای اعتبار یکسان می باشد. در صورت بروز اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت اکراین

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و هجده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و چهارم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و چهار به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ب.

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

